

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. primum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

In Cap. primum.

SUMMARI A.

1. Species facti.
2. Causa successionalis hereditaria quatenus sit fori Ecclesiastici.

Species facti hæc proponitur. Quidam Hennius nomine cum Titiā in uxorem duxisset, & hæc patri suo defuncto succedere vellent, intervenit pater Titiā, volens eam exheredare, id est, submoveat ab hereditate patris (ita enim hoc verbum, exheredare, exaudendum est) idēq; quod nata fuisse, antequam pater ejus matrem in uxorem accepisset. Unde prætendit eam illegitimam esse, & subsequenter inapacem hereditatis paternæ. Hujus ei querelā ad S. Pont. delatā, mandat hoc textu nostro Alexander III. Titiam hanc censendam & declarandam esse legitimam filiam patris sui, patruo-que inhibendum, ne hereditatis paternæ nominis ei molestiam inferat, adjectā pœnā excommuni- cationis, si contrāfecerit.

Hic principio occurrit, liberos antea natos per subsequens cum eādem muliere matrimonium effici legitimos, quod ad cap. Tertia 6, inf. eod. fusiūs persequemur.

Ceterum mirum videtur, cur de successione hereditariā, quæ à jure civili inventa & prodira est, & ob id ad sacerdotiale judicium proprie pertinet, immisceat se hoc cap. nostro S. Pont. contra

textum in cap. Causam 7, inf. eod. Sed respondet, quod cū successio hæreditatis in specie cap. nostri pendear ex jure matrimonii, recte copius decisio, quod scilicet Titia legitima filia fuerit patris sui, decernitur quoque per quamdam consequentiam, ne in succedendo patri impediat per patrum. Si enim filia est, ergo hæres. Quo argumento est usus D. Paulus ad Rom. c. 8, Si filius est, ergo & hæres. Quid enī necesse est de hæreditate judicium novum institui, cū ejus causa per necessarium consequentiam jam decisā sit, latā sit, sententiā pro matrimonio. At si talis causa sit, quæ ex matrimonio non penderet, veluti si filius ejus ex possessione rerum hæreditariorum agat interdicto recuperandæ possessionis, ea utique non est fori Ecclesiastici, sed sacerdotalis, cū nihil commune habeat cum matrimonio, imō ne quidem cum causa hæreditatis, l. Naturar. 12, § 1, D. De acquir. vel amitt. possess. ac proinde Ecclesiasticus iudex hac in quæstione malèdatur, sed adīrē debet iudex sacerdotalis, secundum decisionem textus nostri, in d. can. Causam q. 7, & ille cum ante omnia restituere, omilla causa matrimonii, sive jure, quo filius hæres sit, c. In littera §. sup. De restit. spoliat. & l. 1, § qui à me D. Devi & vi arm. Sicut, ut si sola petitio hæreditatis instituitur, nulla quæstione status mota, legitimus an illegitimus filius sit, nullius alterius judicis cogitatio sit, quām sacerdotalis judicis. But. hic. Addit. quæ dicam latius ad c. Lator inf. eod.

In Cap. Cūm inter 2.

SUMMARI A.

1. Liberi ex putativo matrimonio nati an legitimis?
2. An & quorum alter mala fide contraxierat?
3. An & pendente lite super impedimento matrimonii?
4. Litis contestatione induci mala fides.
5. Liberi omnes separato matrimonio alendi a parentibus.
6. An communib; expensis?
7. Alimentorum nomine que veniant.

Certi juris est, liberos ex justo matrimonio natos esse legitimos, & parentum suorum in hæreditatem successores, s. [qui igitur In-

sit. De patr. potest juncto §. 1, & passim Inflit. De herit. quæ ab intestato defer. & § legitimis & ibi Glos. Nov. 89, Qub. modi naturales efficiuntur. Si vero liberi ex justo matrimonio nati non sint, propter latens impedimentum canonicum, veluticonfanguinitatis, affinitatis, vel alterius, quid juris sit, his duobus capp. constituitur.

Et quidem textus noster in cap. 2, eos non minus legitimos esse pronuntiat, quām si ex vero matrimonio nati essent, dummodi parentes eorum publicē & sine contradictione contraxerint matrimonium. Publicē, intellige præmissa denuntiatione in Ecclesia, ut recte hic interpretatur Gl. & probat textus in c. fin. sup. De clandest. dispensat.